

Ca sa incepem de fapt cu ce este mai important si sa intelegem de fapt dorintele ascunse ale celor care ne conduc, **Mihai Tudose, prim-ministrul Romaniei, este mason, membru al lojei Garibaldi, cu grad de maestru. Suplimentar, este consilierul personal al lui Radu Bălănescu, Marele Maestru al Marii Loji Naționale din România** conform publicatiei online comisarul.ro

Premierul, i-a solicitat ministrului Sanatatii sa inceapa o campanie sustinuta pentru a convinge pe toata lumea de necesitatea vaccinarii copiilor, a fost intrebata ce parere are despre faptul ca sunt parinti care refuza sa isi vaccineze copiii conform PRO Tv.

”Din punctul meu de vedere personal, va spun ca acel parinte care refuza vaccinarea si pune in pericol inconstient viata copilului, decide el asupra copilului, daca face sau nu poliomielita, face sau nu rujeola, moare sau nu, eu cred ca aici tot ce inseamna servicii sociale, protectia copilului... Alti parinti sunt decazuti din drepturi pentru fapte mult mai putin grave. Cand un parinte isi condamna copilul practic la moarte, nu stiu in ce masura se mai poate vorbi despre drepturi parintesti”, a afirmat Mihai Tudose.

La remarcă unui jurnalist ca sunt și medici care sunt împotriva vaccinării, premierul a replicat: ”Nu stiu dacă aceia sunt chiar doctori”.

Întrebat ce măsuri vor fi luate în privința părinților care refuza să își vaccineze copiii, Tudose a spus că este un subiect în discuție și că a cerut soluții. ”Sunt soluții care tin de bunul simț, dar la care trebuie ținut cont și de tot ce înseamnă cadrul legal. Și o anchetă a celor în drept de la protecția copilului, de la asistența socială, dar foarte bine fundamentat juridic”, a subliniat premierul.

Dacă ar fi să ne luăm după spusurile prim-ministrului Mihai Tudose și în România va exista un Barnevernet norvegian dar adaptat condițiilor mioritice. Mai pe sleau spus părinților care refuza în continuare să administreze copiilor lor otrăvurile bigpharma li se vor lua copii.

CADRUL LEGAL AL REFUZULUI VACCINĂRII COPIILOR ȘI ADULȚILOR

Legea nr. 46/2003 privind drepturile pacienților prevede clar necesitatea consimțământului informat și exprimat în scris pentru intervențiile medicale.

„Art. 13. Pacientul are dreptul să refuze sau să oprească o intervenție medicală asumându-și, în scris, răspunderea pentru decizia sa; consecințele refuzului sau ale opririi actelor medicale trebuie explicate pacientului.”

Definiția intervenției medicale este dată la art. 1 lit. d) din aceeași lege astfel:”prin intervenție medicală se înțelege orice examinare, tratament sau alt act medical în scop de diagnostic preventiv, terapeutic ori de reabilitare.”cuprinzând așadar și vaccinarea.

Legea nr. 95/2006 privind reforma sănătății nu prevede obligația de a fi vaccinat. Articolele 374 și 376 solicită medicului să acționeze respectând voința pacientului, iar art. 649 prevede acordul scris al pacientului pentru diagnosticul și tratamentul cu potențial risc (nu se face însă definirea termenului). De asemenea, art. 651 prevede că actul medical se poate face în lipsa consimțământului informat numai în situații de urgență în care lipsa acțiunii imediate ar pune în pericol viața pacientului.

„Art. 374 – (3) Deciziile și hotărârile cu caracter medical vor fi luate avându-se în vedere interesul și drepturile pacientului, principiile medicale general acceptate, nediscriminarea între pacienți, respectarea demnității umane, principiile eticii și deontologiei medicale, grija față de sănătatea pacientului și sănătatea publică.”

„Art. 376 – (1) Cu excepția cazurilor de forță majoră, de urgență ori când pacientul sau reprezentanții legali ori numiți ai acestuia sunt în imposibilitate de a-și exprima voința sau consimțământul, medicul acționează respectând voința pacientului și dreptul acestuia de a refuza ori de a opri o intervenție medicală.”

„Art. 649. – (1) Pentru a fi supus la metode de prevenție, diagnostic și tratament, cu potențial de risc pentru pacient, după explicarea lor de către medic, medic dentist, asistent medical/moașă, conform prevederilor alin. (2) și (3), pacientului i se solicită acordul scris.

(2) În obținerea acordului scris al pacientului, medicul, medicul dentist, asistentul medical/moașa sunt datori să prezinte pacientului informații la un nivel științific rezonabil pentru puterea de înțelegere a acestuia.

(3) Informațiile trebuie să conțină: diagnosticul, natura și scopul tratamentului, riscurile și consecințele tratamentului propus, alternativele viabile de tratament, riscurile și consecințele lor, prognosticul bolii fără aplicarea tratamentului.

Art. 650. – Vârsta legală pentru exprimarea consimțământului informat este de 18 ani. Minorii își pot exprima consimțământul în absența părinților sau reprezentantului legal, în următoarele cazuri:

a) situații de urgență, când părinții sau reprezentantul legal nu pot fi contactați, iar minorul are discernământul necesar pentru a înțelege situația medicală în care se află;

b) situații medicale legate de diagnosticul și/sau tratamentul problemelor sexuale și reproductive, la solicitarea expresă a minorului în vârstă de peste 16 ani.

Art. 651. – (1) Medicul curant, asistentul medical/moașa răspund atunci când nu obțin consimțământul informat al pacientului sau al reprezentanților legali ai acestuia, cu excepția cazurilor în care pacientul este lipsit de discernământ, iar reprezentantul legal sau ruda cea mai apropiată nu poate fi contactat, datorită situației de urgență.

(2) Atunci când reprezentantul legal sau ruda cea mai apropiată nu poate fi contactat, medicul, asistentul medical/moașa pot solicita autorizarea efectuării actului medical autorității tutelare sau pot acționa fără acordul acesteia în situații de urgență, când intervalul de timp până la exprimarea acordului ar pune în pericol, în mod ireversibil, sănătatea și viața pacientului.”

Conform OG nr. 53/2000 privind obligativitatea raportării bolilor și a efectuării vaccinărilor, aprobată prin Legea nr. 649/2001,

„Art. 1 – (1) Medicii de familie, indiferent de forma de organizare a asistenței medicale primare în cadrul sistemului public sau privat și indiferent de casa de asigurări sociale de sănătate cu care au încheiat contract de furnizare de servicii medicale, au obligația de a asigura vaccinarea corectă a copiilor și de a raporta efectuarea acesteia direcției de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București.

(2) Schema de vaccinare recomandată pentru copii și adolescenți este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță și în Programul național de imunizări aprobat prin ordin al ministrului Sănătății și Familiei.”

Din analiza acestui text de lege rezultă clar că vaccinarea nu este obligatorie, pentru că se folosește termenul „recomandată”. Pentru medicii de familie există obligația profesională să vaccineze corect și să raporteze anumite boli ca și situația vaccinărilor (se ține un caiet unic de

vaccinare pe persoană și medicul de familie face asemenea raportări), dar de aici nu rezultă nicidecum vreo obligație pentru părinți/copii de a se supune vaccinării.

ALTE PREVEDERI LEGALE UTILE

Constituția României

„Art. 22. – (1) Dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate.”

„Art. 23. – (1) Libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile.”

„Art. 26□ – (1) Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată.”

„Art. 31 – (1) Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit.

(2) Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.”

Legea nr. 279/2009 – Codul Civil (noul Cod, promulgat, care urmează să intre în vigoare la 1.10.2011)

„Art. 61. – (1) Viața, sănătatea și integritatea fizică și psihică a oricărei persoane sunt garantate și ocrotite în mod egal de lege.

(2) Interesul și binele ființei umane trebuie să primeze asupra interesului unic al societății sau al științei.”

„Art. 64 – (1) Corpul uman este inviolabil.”

„Art. 67. Nicio persoană nu poate fi supusă experiențelor, testelor, prelevărilor, tratamentelor sau altor intervenții în scop terapeutic ori în scop de cercetare științifică, decât în cazurile și în condițiile expres și limitativ prevăzute de lege.”

Save

Save